

Sygn. akt III U 179/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2014r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 marca 2014r. w Suwałkach

sprawy **D. W.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem D. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 23 stycznia 2013 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca D. W. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 stycznia 2013r. do dnia 31 grudnia 2014r.

Sygn. akt III U 179/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 23.01.2013r. odmówił D. W. prawa wznowienia wypłaty renty z tytułu niezdolności do pracy.

W uzasadnieniu decyzji wskazał na art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz.1440), zgodnie z treścią którego prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Natomiast zgodnie z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 18.01.2013r. odwołujący się nie został uznany za niezdolnego do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji D. W. wniósł o jej zmianę i przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na dalszy okres. Jego zdaniem decyzja jest krzywdząca i nie uwzględnia jego faktycznego stanu zdrowia. Powołał się na dokumentację medyczną dotyczącą jego leczenia, z której wynika, iż jego stan zdrowia nie uległ poprawie, a wręcz pogorszeniu. Wskazał na powikłania wywołane kleszczowym zapaleniem opon mózgowych, które jego

zdaniem powodują dalszą niezdolność do pracy. Wniósł o rzetelne rozpoznanie jego sytuacji i przywrócenie prawa do świadczenia rentowego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione.

Odwołujący się jest bowiem nadal częściowo niezdolny do pracy. Tak mianowicie wynika z opinii biegłych lekarzy sądowych, którzy na podstawie art. 278 kpc sporządzili opinię na potrzeby postępowania sądowego.

Pierwszy zespół biegłych sądowych, w skład którego wchodził lekarz neurolog – dr n. med. R. Z. i lekarz z zakresu medycyny pracy D. M., rozpoznali u odwołującego się padaczkę lekooporną, kleszczowe zapalenie opon mózgowo – rdzeniowych, zespół bólowy kręgosłupa C i L/S w przebiegu zmian zwyrodnieniowo – dyskopatycznych, zespół psychoorganiczny i nadciśnienie tętnicze w obserwacji. W związku natomiast ze stopniem ich nasilenia klinicznego zaopiniowali, iż odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy zarobkowej na okres kolejnych 2 lat. Wskazali też, że od ostatniego badania stan zdrowia odwołującego się nie uległ poprawie. Jest zaś niezdolny do pracy z uwagi na napady padaczkowe, które ujawniły się po przebytych zapaleniu mózgu. Ma bowiem przeciwwskazania do ciężkiej pracy fizycznej, pracy na wysokości, nie może pracować w wyuczonym zawodzie piekarza – przy maszynach w ruchu, ani przy pracach wymagających pełnej sprawności psychoruchowej. Przeciwwskazana jest mu również praca indywidualna, bez obecności osób drugich lub w porach nocnych. Biegli ci wskazali ponadto na rozpoznanie zespołu psychoorganicznego, który wymaga konsultacji psychologicznej i psychiatrycznej.

Drugą więc opinię ze względu na zastrzeżenia Przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS wydały wspólnie biegłe sądowe z zakresu psychiatrii J. P. i psychologii K. M.. Rozpoznały u odwołującego się ograniczone zaburzenia osobowości, IQ bez cech upośledzenia umysłowego oraz łagodne zaburzenia pamięci operacyjnej. Zaopiniowały, iż zaburzenia te jednak, w aktualnym nasileniu, nie powodują naruszenia sprawności organizmu na poziomie niezdolności do pracy. Wskazały, iż odwołujący się nigdy się nie korzystał z pomocy psychologicznej czy psychiatrycznej. W wyniku zapalenia mózgu i padaczki nastąpiło wprawdzie u odwołującego się uszkodzenie OUN, jednak nie na poziomie powodującym niezdolność do pracy. W ocenie klinicznej zaburzenia te manifestują się dyskretnym spowolnieniem, labilnością emocjonalną, rozwlekłością czy szczegółowością wypowiedzi. Nie są przy tym nasilone i nie zaburzają codziennego funkcjonowania. Obecnie odwołujący się nie wymaga również leczenia specjalistycznego.

W sprawie jednakże oprócz należało się o opinię biegłych lekarzy sądowych z zakresu neurologii i medycyny pracy. Drugi bowiem zespół biegłych z zakresu neurologii dr n. med. T. P. i medycyny pracy M. W., który rozpoznał u odwołującego się, podobnie jak pierwszy zespół tych biegłych, padaczkę, przebyte kleszczowe zapalenie opon mózgowo – rdzeniowych, zmiany zwyrodnieniowe i dyskopatyczne w odcinku lędźwiowo – krzyżowym i szyjnym kręgosłupa bez objawów korzeniowych i ubytkowych, a ponadto bóle i zawroty głowy z chwiejną próbą Romberga również zaopiniował, że odwołujący się w związku ze stopniem ich nasilenia klinicznego jest częściowo niezdolny do pracy zarobkowej na okres od kolejnych dwóch lat od stycznia 2013r. W ocenie biegłych stan zdrowia odwołującego się też nie uległ poprawie od stycznia 2008r. Pod względem neurologicznym podkreśliły, iż odwołujący się nadal miewa napady po przebytych kleszczowym zapaleniu opon mózgowo – rdzeniowych. Poddawany jest leczeniu farmakologicznemu. Wyniki badań i badania przedmiotowe potwierdzają zespół padaczkowy i zaburzenia równowagi. W związku z tym potwierdziły przeciwwskazania do pracy, na jakie wskazali biegli, którzy opiniowali w pierwszym zespole.

Sąd tymczasem podzielił opinię biegłych sądowych z zakresu neurologii i medycyny pracy, gdyż zostały sporządzone przez specjalistów neurologów, a więc z zakresu schorzeń, na które cierpi odwołujący się, będącymi jednocześnie doktorami nauk medycznych wespół z lekarzami, specjalistami medycyny pracy, którzy decydują o dopuszczeniu do pracy z racji stwierdzonych schorzeń. Opinie obu tych zespołów biegłych są też tak w diagnozie jak i konkluzjach jednoznaczne. Opinia tymczasem zespołu biegłych z zakresu psychologii i

psychiatrii nie mogła mieć decydującego znaczenia w sprawie, gdyż - jak wynika z akt sprawy ZUS – odwołujący się nigdy nie był uznany za niezdolnego do pracy w związku ze schorzeniami psychologiczno – psychiatrycznymi, a co więcej, nie ma w tym zakresie żadnej dokumentacji medycznej. Podstawę niezdolności do pracy odwołującego się niezmiennie bowiem stanowią schorzenia neurologiczne. Z tego też powodu oddalono wniosek organu rentowego o powołanie nowego zespołu biegłych, uznając posiadane opinie neurologów i biegłych z zakresu medycyny pracy za kompletne. Odmienne stanowisko oznaczałoby bowiem, iż należy przeprowadzić dowód z wszelkich możliwych biegłych, aby upewnić się, czy niektórzy z nich nie byłiby zdania takiego samego jak strona. Biegli poza tym wyjaśnili, dlaczego rozpoznane schorzenia czynią odwołującego się nadal częściowo niezdolnym do pracy.

Jak zaś wypowiedział się Sąd Najwyższy choćby w wyroku z dnia 14.03.2007r. III UK 130/06 (Lex 368973), w sprawie o świadczenie rentowe to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi wiedzy specjalistycznej, koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenia rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości.

Podobnie wypowiedział się również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.01.2010r. I UK 204/09 (LEX 577813) i z 24.02.2010r. II UK 191/09 (LEX 590238). Sąd bowiem musi zawsze kierować się ustaleniami biegłych lekarzy sądowych, którzy posiadają w tym względzie specjalistyczną wiedzę.

Zauważyć też w sprawie należy, że organ rentowy w ślad za Przewodniczącym komisji lekarskiej ZUS w zasadzie nie wskazał, aby stan zdrowia odwołującego się poprawił. Stąd jego zarzuty trudno uznać za miarodajne. Jeżeli przecież stan zdrowia nie uległ poprawie renta z tytułu niezdolności do pracy nadal przysługuje, tym bardziej, iż - jak wskazano - w sprawach o świadczenia rentowe to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają Sądowi koniecznych danych o stanie zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, a nie stanowisko Przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS, na które powoływał się organ rentowy.

Mając więc powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przywrócił D. W. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.01.2013r. do 31.12.2014r.

PW/mt